

Українець у логові Путіна під патріотичну композицію «Браття» Василя Жадана (А ми браття, як соколи / В вольнім вирости краю / Не дамо свій край нікому / Краще згинемо в бою) розгромно перебоксував досі непереможного росіянина Мурата Гассієва

■ Післямова

Фото Богдана ГОНЧАРУКА.

Анастасія ФІЛАТЕНКО: «Дякую журналістиці за людей, яких хотілося наслідувати, а не лише писати про них»

Народний міністр освіти і культури Волині, серце якої зупинилося минулої п'ятниці у віці 77 років, про правила та закони в професії і в житті

Якось біля під'їзду будинку, де мешаю, зустрілася з сусідкою. Відверто кажучи, була не в найкращому настрої, давала себе знати втомі. Але вона, побачивши мене, озвалася першою, до того ж несподівано для мене: «А я вам так заздрю!»

— Ви — мені? — здивовано перепитала.

— Звичайно. Я хоч і маю вищу освіту, люблю свою роботу, та

«**Маєте таку професію, що я, переконана, не одна вам по-доброму заздрю.**»

хіба я мала змогу зустрітися зі знаменитими людьми, як ви, хіба переглянула стільки концертів? Та й взагалі, що там казати, маєте таку професію, що я, переконана, не одна вам по-доброму заздрю.

На почуте від сусідки розсміялася. А коли піднялася в квартиру, порозмірковувала і зробила висновок: вона таки має рацію! Справді, професія, що стала моєю долею, подарувала зустрічі, які неможливо забути. Після них не лише з'являлися на сторінках газети інтерв'ю, статті, репортажі, а лишалися, як правило, світлим спомином у пам'яті й серці люди, з якими спілкувалася.

Закінчення на с. 10 >>

■ Резонанс

■ Неймовірна історія

**ЧЕРЕЗ 30 РОКІВ МАТИ, ПОЧУЛА
ЗВІСТКУ ПРО СИНА, ЯКОГО
ПАРНО ПОХОРОНИЛА**

**Від відеозвернення
материнського серця
чужі плакали, а її
ймовірна кровинка — ні**

«Через 30 років мати почула звістку про сина, якого давно... похоронила». Так називалася стаття нашої журналістки Катерини Зубчук за 12 квітня про Антоніну Білокуру з села Велика Глуша Любешівського району (на фото), син якої Ігор три десятиліття тому пропав безвісти в Афганістані. Навесні цього року чи не всі вітчизняні ЗМІ повідомили, що в цій країні група українських геологів в одному з племен натрапила на чоловіка слов'янської національності на ім'я Амріддін, який у розмові з перекладачем називав слова «Волинь» та «криниця». Ожила надія, що це зниклий Ігор Білокурів

Інна ПІЛЮК

Щоб допомогти згорьованій поліській жінці, за справу одразу взялася голова Волинської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану Григорій Павлович, учасник експедиції, який і знайшов ймовірного Амріддіна-Ігоря, Андрій Кадун та генерал із Республіки Афганістан Дашти Ісмаель. Максимально сприяли пошукам представники обласної, центральної влади, силових структур обох країн, посольство.

Закінчення на с. 4 >>

«Цікава газета на вихідні»

Нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України

Вартість передплати:

- ✓ 1 місяць — 14 грн 97 коп.
- ✓ 3 місяці — 44 грн 91 коп.
- ✓ 5 місяців — 74 грн 85 коп.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 60307

**ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ
НА РОБОТУ:**

- автокранівників на автокран ЗІЛ — 133 ГЯ (з.п. 8500 грн);
 - бетонярів;
 - електрозварників;
 - монтажників;
 - арматурників.
- (вахтовий метод — 15 днів роботи, 15 днів відпочинку, офіційне працевлаштування).

Заробітна плата — від 8000 грн.
Тел.: (0332) 78-24-08,
моб. 0996366015.

РЕКЛАМА

ДНІПРОМ

**ОТРИМУЙ МАКСИМУМ
ВИТРАЧАЙ МІНІМУМ**

м. Луцьк, р-к "Центральний", магазин "Дніпро-м"

Цифри Факти

Волинь

● **Луцька міська рада просить виділити 4 гектари землі у селі Брище на умовах оренди терміном на 20 років для розширення сміттєзвалища.** 27 липня в клубі відбудуться громадські слухання де жителям сіл Буків, Сирники та Брище запропонують висловитися щодо виділення ділянки під полігон.

● **У Рожищенському, Володимир-Волинському, Луцькому районах виявили небезпечну хворобу на столових буряках – церкоспороз.** Погодні умови (висока вологість повітря, дощі, рясні роси, високий температурний режим), які склалися на цей час, сприятливі для розвитку та поширення хвороб сільськогосподарських рослин. Тому в другій половині липня слід очікувати появу церкоспорозу на посівах цукрових буряків.

● **У селі Лішня, поблизу Кременця, що на Тернопільщині, поруч з джерелом Святої Анни облаштовують капличку, біля якої буде встановлено меморіальну плиту «Героям Волині».** Громада зводить її на честь загиблих воїнів добровольчих батальйонів невизнаної війни на Сході України. До розпису каплички долучилася депутат Княгининівської ОТГ Алла Жупанюк.

● **27 диких кабанів відстріляли на Волині.** Депопуляція їх нині проводиться в Любомльському (23 голови), Любешівському, Маневицькому районах (по 2 голови).

● **Два контейнери для збору старих ртутних термометрів, відпрацьованих батарейок, акумуляторів, люмінесцентних ламп з'явилися в Луцьку.** Їх встановили поблизу ЦНАПу. У міській раді кажуть, що вартість одного комплексу – 7 тисяч гривень. Виготовили їх за кошти міського екологічного фонду. За кілька днів такі контейнери поставлять у 33-му мікрорайоні і на ЛПЗ. Складати сюди можна лише цілі ртутні термометри, розбиті треба помістити у півлітрову банку з водою, закрити капроною кришкою та принести у відділ екології.

На власні очі

Черга з автомата Калашникова – від волинського губернатора

Голова облдержадміністрації Олександр Савченко «відстрілявся» про 100 днів роботи на Володимир-Волинському військовому полігоні

Традиційна підсумкова прес-конференція керівника виконавчої влади нашого краю тричі переносилася. Нарешті минулої п'ятниці зустріч із пресою таки відбулася. Варто відзначити нестандартний хід – це був не занудний кількогадинний монолог однієї особи, а реальні навчальні збори з вогневої підготовки для чиновників та журналістів, після завершення яких усім учасникам вручили сертифікати. А вже дехто вперше в житті тримав у руках справжню зброю й стріляв бойовими патронами

Кость ГАРБАРЧУК

На полігон 14-ї окремої механізованої бригади генерал-полковник МВС Олександр Савченко приїхав у польовій формі. З ним також прибули обласний військовий комісар полковник Роман Кулик, начальник прес-служби оперативного командування «Захід» Анатолій Прошин, пізніше приєднався мер Володимира-Волинського Петро Саганюк.

Першими на вогневий рубіж для стрільби з автомата Калашникова після інструктажу, одягнувши бронезилети та каски й отримавши патрони, вирушили губернатор Олександр Савченко, голова Володимир-Волинської райдержадміністрації Наталія Василець, начальник управління внутрішньої політики ОДА Ольга Чубара та керівник апарату Богдан Гончарук.

– Чому саме так відбувається звіт про роботу? Головна роль зіграла зустріч двох незрозумілих мені президентів: Путіна й Трампа. Висновок – нам треба готуватися до певних подій. А для цього потрібно вміти захищати власні кордони. Це може зробити армія, яка на Сході, або ж територіальна оборона. Побачивши, як ми готуємося, наші «добрі» сусіди не матимуть бажання наражатися на небезпеку. Сьогодні ми з вами є майбутніми бійцями зведеного загону територіальної оборони, адже ви стали людьми, які знають, що таке зброя, і здатні перемогти будь-якого ворога, – пояснив голова Волинської облдержадміністрації.

Всі журналісти та чиновники вчилися стріляти з автомата Калашникова, а також із пістолета Макарова та кулемета й на власних плечах відчули вагу бронезилета. Якраз встигли до чергової липневої грози. Розмова з керівником вико-

Генерал-полковник першим пішов на вогневий рубіж.

Завдяки цьому в нашій області у розвиток виробництва буде спрямовано 100 мільйонів євро. Також триває підготовка до великого інвестиційного форуму, який відбудеться в Луцьку у вересні. Головна тема – відновлювальна енергетика та переробка твердих побутових відходів.

Голова адміністрації говорив про конструктивну роботу з обласною радою та керівником представницької гілки влади Ігорем Палицею. Йому вдалося налагодити діалог з керівниками об'єднаних територіальних громад. Нині Волинь займає

4-те місце в Україні за кількістю створених ОТГ.

Уже на завершення розмови я запитав в Олександра Савченка, що йому сказав Президент у вертольоті після того щирого прийому, який влаштували наші земляки главі держави у селі Гончий Брід Ковельського району. Вони не кричали: «Ганьба!», а фотографувалися й співали «Волинь моя».

– Найперше Петро Порошенко поцікавився, що це за люди? Я йому пояснив: приїхали звичайні жителі краю. Там з обласної адміністрації було чоловік 60. Я сказав Президентові, що його шанують на Волині, як і кожного керівника, який хоче щось зробити. Про гроб і про могилу він нічого не говорив, – усміхнувся Олександр Ілліч, очевидно, пригадавши слова свого попередника Володимира Гунчика, коли той у березні 2017-го заявив активістам, котрі прийшли й вимагали скликати позачергову сесію та поставити питання про відставку губернатора, про відданість курсу Президента. Мовляв, він виступає проти блокади окупованих територій, але, як писала тоді наша газета, «не підтримує силовий розгін її учасників. На вигуки «Ганьба!» відповів: «Я з Порошенком був, є і буду. Подобається вам це чи не подобається. І в гроб з ним ляжу»...

Під час розмови з пресою Олександр Савченко кілька разів наголошував, що він відкритий для діалогу. Повертаючись до Луцька, ми з колегами намагалися вгадати, як звітуватиме голова Волинської облдержадміністрації про свою роботу в березні 2019-го, коли мине рік перебування на посаді. Було б непогано стрибнути з парашутом чи політати на винищувачі. ■

«**Всі журналісти та чиновники вчилися стріляти з автомата Калашникова, а також із пістолета Макарова.**»

Цифри Факти

Рівне

● **На Рівненщину приїхали два автомобілі «швидкої» допомоги з Китаю на додачу з формою тамтешніх медиків.** Це стало можливим у рамках угоди між урядами України та КНР. Протягом останніх п'яти років Центр екстреної медицини не отримав жодної машини. Зараз його медики потребують щонайменше 50 автомобілів. Де саме працюватимуть нові «швидкі» – ще невідомо, але скоріше за все, їх відправлять туди, де є нормальний доїзд, бо бездоріжжя вони можуть не витримати.

● **Четверту сімейну молочну ферму – «Пролісок» – відкрили в селі Рачин на Дубенщині.** У господарство закупили 10 племінних корів чорно-рябї молочної породи. Для тварин побудували новий хлів. Установили сучасне обладнання та холодильник.

● **Понад півтисячі пацієнтів прооперували за неповні чотири місяці у Рівненському серцево-судинному центрі, що відкрився в межах реалізації проекту Світового банку «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей».** Усі операції проводилися на сучасному ангиографічному обладнанні. Головний лікар обласної лікарні Іван Зима розповідає, що серед пацієнтів є й хворі із сусідніх областей – Тернопільщини, Житомирщини та Волині.

● **У Рівненському обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка робіт молодого художника Олега Дробочького «Аеропорт».** Представлено майже 30 робіт, виконаних олійними фарбами на полотні. На них зображені події в Донецькому аеропорту в січні 2015-го за мотивами фотографій Сергія Лойка, відеоматеріалів, знятих бійцями, та на основі їхніх розповідей. Виставка діятиме до 12 серпня 2018 року.

● **Рівнянку Наталію Мержиєвську відзначили орденем Королеви Анни «Честь Вітчизни» на срібній зірці – найпрестижнішою суспільною нагородою України.** Лікар-офтальмолог вищої категорії Рівненської обласної дитячої лікарні за щоденну копітку працю, високу національну гідність і сумлінне служіння Україні отримала орден, заснований на честь Анни Ярославни – дочки великого київського князя Ярослава Мудрого.

СЕЗОННА РОБОТА

Агропідприємство запрошує працівників на збір плодово-ягідної продукції

Місце: Київська обл., Макарівський р-н, с. Ніжилівичі. Підприємство забезпечує працівників проживанням, обідами та доставкою до місця роботи.

098-924-76-28, 098-600-44-89, 050-668-32-17
Дзвонити з 9:00 до 18:00

Доброго дня вам, люди!

І нехай спробують зупинити з такими номерами...

Невідомий дотепник прикріпив до багажника свого велосипеда пластмасовий ящик і вивів на ньому «козирні» цифри автомобілів Верховної Ради (на фото)

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Двоколісний транспорт сьогодні став уособленням сучасного способу життя: мобільний, корисний для здоров'я та довкілля, доступний. З ним не потрібно тратитися на проїзд, натомість є можливість спалити зайві калорії, зміцнити серце, подбати про екологію. Тому велосипеди полюбляють політики, навіть

такі відомі, як екс-президенти Франції та США

Ніколя Саркозі і Джордж Буш, колишній прем'єр

Великої Британії Девід Кемерон. Велосипед, як громадський транспорт, популярний у багатьох містах Європи. Близько 50% мешканців Копенгагена щодня пересуваються з його допомогою. Німців можна побачити на двоколісному в будь-яку пору року. Бідні та багаті, спортсмени і люди в ділових костюмах, молоді та літні — усі однакові вправно поведуться на ровері й з повагою ставляться один до одного. А наші депутати чомусь соромляться пересісти на велосипеди, мабуть, не царська це справа. Словом, до Європи ще не доросли...

Про «паперові пільги» і марні надії ними скористатися

Час від часу приходять до редакції люди, яким держава обіцяла підтримку, але насправді отримати її майже не реально. В Україні давно говорять, що потрібно навести порядок у цій справі, розібратися з армією пільговиків і чесно сказати, хто з них має розраховувати лише на власні сили, а кому буде гарантована адресна допомога. На жаль, влада досі продовжує займатися оказамілюванням

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

У Володимира Ющика з Каменя-Каширського 4 синів, двоє з яких — інваліди. Чоловік клопочеться про квартиру для хворого на ДЦП Володимира, у котрого перша група інвалідності. Скаржиться, що інший син страждає від психічних розладів, тому в родині ніхто не має спокою. Розповідав, що приходила комісія із міської

ради, обстежувала житлові умови, казала, що у квартирній черзі — шостий. «Право на житло є, але коштів на забезпечення ним — нема», — пояснюють чиновники. Володимир Ющик звертався з листами в різні інстанції й отримав начебто позитивні відповіді. От тільки коштів у міській казні від цього не побільшало, як і шансів на омріяні квадратні метри.

А в учасника бойових дій, інваліда війни першої групи, 96-річного Якова Чуля із села Ворона Ковельського району інша проблема — не може скористатися пільгами на безкоштовний проїзд у міжміському транспорті та на забезпечення ліками, які йому призначає лікар-офтальмолог. І в аптеці, і в автобусі старенькому кажуть, що коштів держава не відшкодує, а тому потрібно платити.

Люди обурюються «паперовими пільгами», якими не можуть скористатися. Але навести лад у цій сфері влада ніяк не збереться. Кому хочеться приймати непопулярні рішення, якщо знову вибори на носі?

Допоможемо австралійцям знайти родину

Зателефонував пастор церкви Святої Трійці (християни віри євангельської) в Нововолинську Володимир Грицак і попросив з'ясувати, чи проживають у моєму рідному селі Млинище Іваничівського району люди, котрі знають Ільчуків, які перед Другою світовою війною емігрували в Парагвай

Алла ЛІСОВА

Тоді прибули волинські переселенці були там їхніми першими сусідами. Сказав, що допомагає іноземцеві Мануелю Ільчуку знайти своїх предків. Ідеться про його діда Павла Ільчука, котрий із сім'єю згодом переїхав до Америки, а пізніше — в Австралію.

Я звернулася до пані Ольги Татарин з Івано-Франківська, де зупинився австралієць. Вона розповіла, що пан Мануель в Україні був уперше. Він відвідав кілька міст, зокрема Львів. Професор приїжджав також у Нововолинськ, там розпитував мешканців, чи не знають вони Ільчуків. Були згодування, чи не млинівські емігранти знали його дідуся та бабусю. В Австралії живуть батьки Мануеля, але вони народилися за кордоном, тому їй мало пам'ятають розповіді старших. Але знають добре, що родово коріння — в нашій країні.

Наступного року сім'я Ільчуків хоче знову відвідати Україну. Тому потрібні координати, за якими можна було б знайти представників родинного дерева. Пані Ольга повідомила, що до неї мають прибути спадкоємці аргентинських українців, котрі шукають у Горохові родичів на прізвище Поліщук.

25 ЛИПНЯ	
Сонце (схід — 5.35, захід — 21.14, тривалість дня — 15.39).	
Місяць у Стрільці, Козерозі. 12–13 дні Місяця.	
Іменинники: Михайло, Арсен, Вероніка, Марія.	
26 ЛИПНЯ	
Сонце (схід — 5.36, захід — 21.12, тривалість дня — 15.36).	
Місяць у Козерозі. 13–14 дні Місяця.	
Іменинники: Маркіян, Стефан, Антон, Степан.	

■ Анекдот

Оскаженілий від ревнощів чоловік влітає додому:
— Наталю, я знаю все!
— Зараз перевіримо, спокійно відповідає жінка. — Ну, скажи, скільки приток у Дніпра?

■ Прогноз погоди

Злилися роси і дощу краплини

25 липня вшановується пам'ять священномучеників Прокла та Іларія. У народі цей день називають Проклові великі роси. Проклові роси вважаються лікувальними. У минулі часи їх збирали для лікування хвороб очей. Тоді вірили, що роса в цей день наділяє красою, спокоєм. Наші пращури помітили, якщо на Прокла вночі її немає, а в низинах туман, — на негоду. А коли нічна роса не просихає, бути грозі. У цей час зацвітають гладіолуси

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, **25, 26 липня — мінлива хмарність. Уночі місцями невеликий короткочасний дощ, удень — короткочасний дощ, подекуди гроза.** Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду. **25-го** температура повітря вночі — плюс 13—18, вдень — 21—26 градусів тепла. **26-го** — вночі — плюс 14—19, вдень — 22—27. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 25 липня було 2015 року — плюс 33, найхолодніше — 1954-го — 9 градусів вище нуля. Радіаційний фон по області становитиме 0,009—0,012 мілірентгена за годину. Температура води в річці Стир — 23, озері Світязь — 22 градуси тепла.

У Рівному 25 липня — увесь день хмарно, дрібний дощ із грозою. Температура повітря — 17—25 градусів тепла. 26-го — похмура погода, з другої половини дня невеликий дощ. Температура — плюс 18—27.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94.

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 26 липня:

Навіщо астронавт NASA взяв у космос український прапор?

Невже зниклий 30 років тому в Афганістані солдат із Волині не пізнав голосу рідної матері?

Про що мріє найбагатший чоловік на планеті Земля Джеффри Безос

«ЦІКАВА»

ЗА 19 ЛИПНЯ
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

І ВИ ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ?

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

Якби не людське милосердя, жертви Голокосту були б ще більші

У період влади нацизму і Другої світової війни у 27 країнах Європейського континенту знищено 6 мільйонів євреїв. Зокрема, втрати єврейського населення в Україні — 1,5–1,8 мільйона

До цієї сумної статистики звернулася під впливом книги сучасного американського письменника Чарльза Белфора «Парижський архітектор». Події, описані у цьому бестселері, відбуваються в окупованому нацистами Парижі часів Другої світової війни. Архітектор-авангардист Люсьєн Бернар одержує замовлення від багатого підприємця: за велику суму грошей він має створити таємні схованки для жертв репресій. Люсьєн — людина, яка не дуже співчуває євреям, постав перед вибором: ризикнути життям і погодитися на цю заманливу пропозицію чи відмовитися від неї. Перемагає перше — він береться за незвичайну роботу. За якийсь час архітектор створює не одну таку схованку. І сам поступово змінюється.

«Як більшості французів, — читаємо в романі, — йому було байдуже, що відбувається з євреями. Усе, що його хвилювало, — це врятування власної шкури. Та він зрозумів, що тепер не зможе ігнорувати ненависть і жорстокість, із якими всі ставилися до євреїв. Покарання рейху за те, що людина — єврей, було схожим на варварство. На них полювали, як на тварин. Його нудило від того, що це все здійснювала не зграя напівголих дикунів, а громадяни, які пишаться своєю культурою та інтелектом, нація, яка породила Гете й Бетховена... Люсьєн знав, що більше не може залишатися байдужим до того, що відбувається...»

На щастя, було багато милосердних людей, які рятували євреїв. І в моєму рідному селі Переспа Рожищенського району жила така родина, яка заслужувала статусу Праведника світу (цей термін держава Ізраїль використовує для відзначення неєвреїв, які ризикували життям під час Голокосту, щоб врятувати євреїв від знищення нацизмом). Я ще в дитинстві почула, що родина Зубчевських, яка мешкала на хуторі неподалік від моєї бабусі по батьковій лінії, переховувала у роки війни єврейську сім'ю. А схованкою став... штабель торфу, складений так, щоб у середині була порожнина, де могли якийсь час прожити люди (достеменно не знаю — може, і діти).

Про цей благородний вчинок земляків особливо заговорили у нашому селі на початку 1960-х років, коли Тетяна Жмурко — мати моєї однокласниці Алли із родини Зубчевських — спочатку одержала лист із американського міста Балтимор, а згодом на її адресу йшли посилки з-за океану. Тоді ми, юні сільські дівчатка, вперше побачили на своїй подрузі імпортне пальто — благородного сірого кольору, із комірцем з голубої норки. А ще були в посилках салісові хустки, що цінувалися серед жінок...

Одне слово, сім'я євреїв, яка залишилася в живих завдяки родині Зубчевських (вони оселилися на хуторі біля Переспи, мабуть, ще тоді, коли Волинь була під царською Росією, — дід однокласниці, колишній офіцер царської армії, купив тут, наскільки відомо, землю), ставши, як мовиться, на ноги, згадала про своїх рятувальників і вирішила віддячити.

Ось такий приклад милосердя. І це при тому, що був великий ризик, — рятувальників у разі викриття німцями чекала неминуча смерть. Подібних сімей, як ми сьогодні знаємо, було багато. Свого часу наша газета розповідала про пошукову роботу волинянина Дмитра Омелянюка, який знайшов 800 Праведників світу. А загалом серед українців їх є понад 2200. Імена цих людей викарбувані на Стіні честі в Єрусалимі. Якби не таке милосердя, то жертви Голокосту були б ще більші.

...Я ж, звичайно, при згадці про це ганебне явище, коли нацисти знищували людей лише тому, що вони є представниками єврейської нації, з пошаною думаю про рятувальників із переспівського хутора. ■

Резонанс

Фото з архіву Григорія ПАВЛОВИЧА.

Григорій Павлович під час перебування в Афганістані. Амріддін — праворуч на фото.

Від відеозвернення материнського серця чужі плакали, а її ймовірна кровинка — ні

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

І ось днями українська делегація повернулася з далекої країни. Та, попри сподівання, що цей візит розставить усі крапки над «і», насправді він приніс іще більше сумнівів та невідомості. Вся інформація, зібрана на батьківщині про Ігоря, не зовсім збігалася з тією, яку змогли дізнатися про Амріддіна. Навіть описані зріст, статура українця і ці ж характеристики невідомого чоловіка різнилися. Він не вимовив ні одного слова українською, ніяк не реагував на власні фото, відеозвернення матері... Під час останнього навіть загартований вояка Григорій Павлович не стримав сліз, а в Амріддіна — жодної реакції. Спеціалісти зауважують, що навіть при цілковитій втраті пам'яті, яка, вочевидь, мала тут

місце, на такі речі повинна була б виникнути якась емоція, принаймні інтерес. А тут — байдужість. На пропозицію поїхати в Україну чоловік виявив бажання

вони не були. І вкотре звернувся до журналістів із проханням дуже ретельно та відповідально перевіряти таку інформацію. Адже, крім сенсацій, вона при-

« Попри сподівання, що цей візит розставить усі крапки над «і», насправді він приніс іще більше сумнівів та невідомості. »

податися хіба що до Німеччини на заробітки.

Окремі ЗМІ звідкись взяли і вже активно поширили інформацію, що чоловік плакав, коли дивився на привезені з нашої країни фото, вимовляв «Україна», «мама», і що він уже повертається на батьківщину. Григорій Павлович, який безпосередньо був присутнім на цій зустрічі, в інтерв'ю волинському телеканалу заперечив такі факти, хоч би якими бажаними

носить неймовірні переживання старенькій Антоніні Василівні, заради якої і триває уся ця операція.

Єдина надія в усій цій історії — на експертизу ДНК, котру проведуть найближчим часом. В афганця-слов'янина взяли зразки волосся, за якими і встановлять, чи є він Ігорем Білокуровим.

Інші деталі цієї історії — у четверговому випуску «Цікавої газети на вихідні». ■

Пульс дня

ВЛАСНИКА «МАРШРУТКИ СМЕРТІ» ПОСАДИЛИ ПІД ДОМАШНІЙ АРЕШТ

У жакхливій ДТП, що сталася 20 липня на 127-му км дороги Київ — Чоп поблизу села Глибочиці Житомирської області, загинуло 10 осіб (з них — 5 дітей) та 9 отримали травми різного ступеня тяжкості

Учора Корольовський районний суд Житомира відправив під домашній арешт на 60 діб власника маршрутки, яка врізалася у великогабаритну вантажівку (водій, який не мав права на перевезення, загинув). Отож суд задовольнив клопотання захисту, прокуратура ж наполягала на повноцінному арешті обвинуваченого. Також власник автобуса повідомив на суді, що інформація про несправні гальма транспортного засобу не відповідає дійсності. ■

ГЕНПРОКУРОР ЮРІЙ ЛУЦЕНКО СТАВ ДІДОМ

У родині його старшого сина з'явилася на світ донечка

«У Сашка та Насті народилася дівчинка. Олександра Олександрівна Луценко. Мама і маленька почувать себе добре», — написала у Facebook їхня мама, нардеп від «Блоку Петра Порошенка» Ірина Луценко, зазначивши: «маючу двох синів, я завжди мріяла про дівчинку».

Згодом сам Генпрокурор на своїй сторінці у Facebook оприлюднив фотографії новонародженої з дописом «Смакую новий статус діда, це і є щастя». ■

Пряма мова

Ігор ПАЛИЦЯ, голова Волинської обласної ради, у своєму відеоблозі на Youtube, записаному в Буковелі на Івано-Франківщині, заявив, що Петро Порошенко не стане вдруге Президентом України: Порошенко не переможе в другому турі... Якщо він увійде в нього, я виїду з цієї країни — настільки буду розчарованим.

ПІДПРИЄМЕЦЬ ВІЗЬМЕ НА РОБОТУ ЧОЛОВІКІВ ДЛЯ ЗБИВАННЯ ПІДДОНІВ, А ТАКОЖ РІЗНОРОБОЧИХ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК. Вахтовий метод роботи. З/п висока. Немісцевих забезпечуємо житлом. Тел. 066 2720810.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА
● міні-трактори
● сільгосптехніка
● запчастини (магазин)
● доїльні апарати
www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

■ Добра справа

НІНА ШИМЧУК ЧЕКАЛА НА ЦЮ КВАРТИРУ 30 РОКІВ

У Луцькій міській раді вручили ключі від помешкання не тільки їй, а ще й сироті Анні Гарманській

Євгенія СОМОВА

Зі сльозами на очах пані Ніна розповідає, як мріяла про цей день понад три десятиліття. Із 1985-го жінка разом із донькою і внуком жила у технічному приміщенні «Ощадбанку», в якому колись працювала. Останніми роками фінансова установа вимагала виселити пані Ніну, котра має інвалідність, та її родину. А йти їм нікуди. Тож, зваживши на вкрай складну ситуацію, члени міськвиконкому на засіданні одностайно підтримали пропозицію придбати для сім'ї нову квартиру.

— Із Ніною Шимчук ми знайомі давно, жінка звернулася до мене з проханням про допомогу в отриманні житла ще 2013-го, оскільки перебувала у безвихідній ситуації, — розповідав під час урочистості радник луцького міського голови Ігор Поліщук. — Приємно, що сьогодні вдалося здійснити мрію сім'ї про власну квартиру.

Міська влада взяла курс на забезпечення житлом громадян, наголосив він, зазначивши, що останнім часом отримали дві квартири родини воїнів-афганців, а також діти-сироти. Перед цим у співфінансуванні з обласною радою місто придбало ще стільки ж для спортсменів, які прославляють Луцьк, область та Україну. За словами Ігоря Поліщука, команді «УКРОПУ» в міській раді таки вдалося зрушити квартиру чергу, яка роками стояла на місці. Торік започаткували новий принцип роботи із забудовником. Згідно з ним при здачі в експлуатацію будинку місто отримує певну кількість квартир для соціально незахищеної категорії населення. Як повідомив Ігор Поліщук, надали в оренду для спорудження багатоповерхівки три гектари землі, а натомість забудовник має передати 700 квадратних

Григорій Недопад та Ігор Поліщук зі щасливими власниками житла.

метрів житла, частину якого вже отримали. Мають і гарантію на будівництво дитсадка на 200 місць у Привокзальному районі. «Укропівці» переконалися, що обраний принцип співпраці результативний і дасть змогу забезпечити житлом максимальну кількість містян, які стоять на квартирній черзі.

Власний дах над головою тепер має і лучанка Анна Гарман-

легше нині прожити, і знайшла роботу. Жінка безмежно рада несподіваному подарункові.

— Дуже вдячна міській владі, що допомогла мені купити хату, — каже Анна. — Це — як сон. Сама б не придбала її. За 13 років сирітства я вперше маю власне житло і почуваюся в ньому господинею.

Жінка розповідає, що вже взялася за ремонт, облаштува-

« — Дуже вдячна міській владі, що допомогла мені купити хату, — каже Анна. — Це — як сон. Сама б не придбала її. За 13 років сирітства я вперше маю власне житло і почуваюся в ньому господинею. »

ська. Її влада придбала житло, яке вона й сама вибрала, в селі Охнівка Володимир-Волинського району. До цього молодша жінка, мама шестирічного хлопчика, жила в соціальному гуртожитку на вулиці Кравчука в Луцьку і перебувала на пільговій черзі як дитина-сирота. Закінчивши Локачинське профтехучилище за фахом швачка, переїхала в село, де, як каже,

ла одну кімнату, адже невдовзі вона очікує маля. Тож хочеться привезти його у впорядковане житло.

Відзначивши ефективну роботу служби у справах дітей, перший заступник міського голови Григорій Недопад привітав Анну Гарманську та Ніну Шимчук і побажав їм щасливого життя в нових оселях. ■

НОВИНИ КРАЮ

ВОДІЇ ОБОХ ЛЕГКОВИКІВ ЗАГИНУЛИ

Минулого четверга вранці поблизу селища Голоби Ковельського району автомобіль «Фольксваген» зіткнувся з вантажівкою «Сканія»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За кермом легковика був 21-річний мешканець Рівненської області, який виїхав на смугу зустрічного руху, спричинивши дорожньо-транспортну пригоду. Отримані ним травми були смертельними.

А в Рівному на вулиці Макарова 21 липня близько 2-ї години ночі 47-річний житель села Бронники Рівненського району, керуючи «Фольксвагеном Т-4», з невідомих причин виїхав у вантажний автомобіль ДАФ з причепом, який був припаркований з правого боку проїжджої частини. Внаслідок зіткнення водій загинув. ■

УМІВ ПЛАВАТИ, ТА ПРИП'ЯТЬ ЗАБРАЛА ЖИТТЯ

Трагедія сталась у селі Почапи Ратнівського району. На так званому Вижівському водозаборі потонув 60-річний Микола Кацевич, який близько двадцяти літ пропрацював тут

Микола ДЕНИСЮК

До 2012 року об'єкт належав Білорусі. Сусідня держава орендувала чотири сотки землі. На ній стояла хатинка, в якій проживала сім'я Миколи. Він щоденно інформував про показники рівня води у Прип'яті в Пінськ. У зв'язку з передачею гідроспоруди Україні його посада була ліквідована, а будівля перейшла у власність Кацевичів.

Чоловік добре вмів плавати. Того злощасного дня під вечір поплав, щоб забрати з води качок. А коли повертався назад, то йому, очевидно, стало зле — біля берега потонув. Наступного дня тіло з річки витягли водолази... ■

ЧАРКУВАННЯ ЗАКІНЧИЛОСЯ ТРАГЕДІЄЮ

Позавчора 37-річний мешканець обласного центру вдарив на 10 літ старшого волинянина ножем

Іванна НАЗАРУК

Це сталося під час розпивання алкогольних напоїв у підвальному приміщенні на проспекті Грушевського в Луцьку. Потерпілого госпіталізували до міської клінічної лікарні, де згодом він помер.

За фактом умисного вбивства слідчі відкрили кримінальне провадження за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Наразі вирішується питання щодо обрання лучанину міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

ДО ЯКИХ «ПОДВИГІВ» ГОТУВАВСЯ ГАЛИЧАНИН?

Пристрій для злomu сигналізаційного захисту транспортних засобів — кодграббер — виявили прикордонники Луцького загону спільно з представниками фіскальної служби в пункті пропуску «Ягодин»

Оксана ПЕТРІВ

Непомітно вивезти його до Польщі намагався житель Івано-Франківської області, сховавши його в панелі приладів автомобіля «Фольксваген».

Про цей факт було поінформовано співробітників СБУ, після прибуття яких водія разом із виявленим пристроєм передано для подальших слідчих дій. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПИНИ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

-ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, **ТЕЛЕФОНУЙТЕ** на номери:

(044) 338 26 94,
(098) 845 66 83, (063) 010 46 37

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ (м. Луцьк) ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ НА ПЕРШІЙ КУРС ЗА НОВИМИ Й АКТУАЛЬНИМИ ОСВІТНИМИ ПРОГРАМАМИ:

029 «Документаційне забезпечення управління та інформаційно-аналітична діяльність» (українська мова та література, історія України, математика/іноземна мова);

027 «Музейний менеджмент, культурний туризм» (історія України, українська мова та література, іноземна мова/географія);

032 «Історія, музеєзнавство, екскурсознавство» (історія України, українська мова та література, іноземна мова/географія).

Приєм документів до 26 липня 2018 р.

Довідкова інформація: +38 099 159 32 18, docmuzeum@eenu.edu.ua

Репортаж із глибинки

«Хутір Тризуб совети перейменували на Червону Зірку»

Нова назва, по суті, не прижилася (частіше люди казали «Бігуни», оскільки тут жила велика родина з таким прізвищем). А ось про стару і досі пам'ятають ті, завдяки кому в цій благодатній місцевості серед лісу й дотепер є ЖИТТЯ

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Подружжя Концевичів у 1966 році повернулося на дідівське місце.

Катерина ЗУБЧУК

«ПАТРІОТІВ ТУТ БУЛО БАГАТО — ШКОДА, ЩО ЇХ НЕ ПОШАНОВАНО ДОСТОЙНО»

Про хутір Тризуб, який тепер формально став вулицею села Головище, що у повоєнний час було штучно створене за рахунок об'єднання хуторів (у Самарях їх було понад 70), вперше довелося почути від жителя села Щитинська Воля Ратнівського району Миколи Денисюка. Микола Степанович із великим зацікавленням ставиться до свого краю, знає його соціальні й екологічні проблеми, тож і теми підказував не раз для нашої газети. І якийсь при черговій зустрічі під час відрядження він сказав:

— Ви стільки хуторів об'їздили, а на Тризубі не були.

Заодно чоловік повідав і про те, з яким переляком прийняли цю назву совети й відразу перейменували на Червону Зірку. Хоч, зауважував, є версія про значно банальніше її походження: нібито жив тут дід, у якого було лише... три зуби. Отож, коли недавно ми нарешті їхали на цей хутір, вже мали «заціпку» щодо його назви. А розвінув, як мовиться, що тому далі жителі села Самари Іван Скибук — обставини склалися так, що саме Іван Миколайович, який чверть століття був директором місцевої школи і добре знає цю польську глибинку, де живе майже півстоліття, став нашим попутником.

— Чув я, — розповідав Іван Скибук, — про таке: в одного хуторянина на хліві хтось угледів крамолу — коцьок на даху мав посередні ще одну вертикальну планку і візуально нагадував тризуб, і доповів у КДБ. Хазя-

їна добре потягали, пришивши йому політику. Ледь до суду не дійшло за ідеологічну неблагонадійність. Хоч, може, і випадково на хліві з'явилася фігура у формі символу України.

Але щодо патріотів, то, як наголошував Іван Скибук, їх у цьому краї було багато. І сьогодні достеменно відомі факти про діяльність упівців. Вони, зокрема, двічі відбивали у гітлерівців колону земляків, яких везли у Ратне для відправлення на примусові роботи до Німеччини.

А найповніше про дух тої пори сказано у книжці заслуженого журналіста України, багаторічного власкора «Волині» Петра Боярчука, яку він назвав «Дорогами болю». Є тут нарис про уродженця Самарів Федора Сидорука, що свого часу був засуджений на 10 років і на собі пізнав життя таборів, куди запроторювали «ворогів народу».

— Саме Федір Сидорук, — каже Іван Скибук, — показував мені у лісі те місце, де були закопані хлопці з УПА. У Самарях увічнена пам'ять

воїнів-афганців, належно пошановано жертви Голокосту. А ось тих, хто свідомо проливав кров, втрачав здоров'я за Україну, чомусь рідко згадують. Я не раз піднімав перед громадськістю питання щодо увічнення їхнього подвигу, але — безрезультатно. У Самарях мав би стояти пам'ятник борцям за незалежність України. Поки ще тут живий спогад про безстрашних хлопців.

«МІЙ ДІД В АМЕРИЦІ ЗАРОБЛЯВ ДОЛЯРИ, ЩОБ КУПИТИ ТУТ ЗЕМЛЮ»

Найстаріший хуторянин — Семен Концевич. Семен Володимирович і про стару назву — Тризуб — згадав, і про те, як совети змінили її на Червону Зірку. Зауважив, що ця назва так і не прижилася, — «Бігунами називали хутір, бо тут це прізвище було колись поширеніше». Чоловік уже в поважному віці. Йому — 88 років. За Польщі дитиною був. Але пам'ятає, що, як прийшли совети, поляки, які теж тут жили, повтікали. Після війни

ку мав, свою Катерину, і діти породилися наші старші. Купили ми собі хату і перевезли на дідівську землю, на батькове місце.

То був, за підрахунками подружжя Концевичів, 1966 рік (орієнтуються по тому, що найменшій дочці, яка народилася в 1965-му, був рік). На той час мали четверо дітей, а всього Бог їм дав шестеро синів і дочок. Коли Семен Концевич згадав про свого діда, то подумалося, що нічого за століття не змінилося: колись українці їздили на чужину в пошуках кращого життя і тепер така їх доля. Може, хіба трохи ближчими стали дороги: не за океан вони пролягають, а в Білорусь, Польщу, Росію. Сам Семен Володимирович, до речі, щоб на хату, яку в Головищі купив і на Тризуб перевіз, зібрати грошей, їздив два рази у Краснодарський край — на рис. Хоч, як пригадає, ще не давали тут будуватися, але самарівський сільський голова сказав йому: «Став хуткіше. У тебе діти, то нічого тобі ніхто не зробить».

«— Приїде моя сваха з Білорусі, — розповідає Катерина Петрівна, — і не налюб'ється: «Я у вас, як на курорті»»

«ЩЕ ДІВЧУКОМ МЕНЕ СЕМЕН ПОСВАТАВ»

Літньої пори на хуторі ми застали лише подружжя Концевичів — Семена Володимировича і Катерину Петрівну. Живе по сусідству, власне, на одному об'їзті сім'я їхнього сина Станіслава. Але того дня він із дружиною був десь «на паях, де морква росте». А ще одна сусідка з двома дочками — на заробітках у Польщі. Отож небагатолюдно на хуторі. Приємно вразило те, як Катерина Петрівна, зайшовши до хати, де ми вже розмовляли з її чоловіком, швиденько взялася переодягатися. І спідницю святешню дістала, і блузку, і хустку пом'янула на луччішу, як сказала. Стало зрозуміло, для знімокунання не доведеться вмовляти, як це, не секрет, інколи буває.

Катерина Петрівна — жінка, про яких кажуть «людна». Спілкувалася з нами охоче. І найперш говорила про те, як то тепер добре, що вона молодша за свого Семена аж на дев'ять літ. У нього вже, мовляв, із здоров'ям поганувало, а вона жвавіша, то і за ним дивиться. Того дня вранці встигла чорницю назбирати у лісі, що неподалік від хати. Корову подружжя вже синові віддало, бо з нею їм трудноувато, а овець такі не збувають — ще з десятико тримають.

Не звикли сидіти без роботи...

Жінка родом із хутора Козовата. А як зустрілася з майбутнім чоловіком? З приводу цього такий спомин:

— Ми з дівчатами в колгоспі жито підчиняли (чистили на решетах від різних домішок. — Авт.). А Семен був іздовим. Ще з іншими хлопцями приїхав туди, де ми працювали. Я тоді була зовсім дівчуком — 16 літ мала. А мені дівчата, як хлопці вже поїхали, кажуть: «Катю, ох як на тебе дивився Семен!» А я на те: «Дивився, бо очі має». Дівчата своє правило за якийсь час: «Ой, Катю, побачиш, що він до тебе у свати прийде». Я далі «відбивалася»: «Ще мені треба рости до сватів — ви-но ідіть перш заміж (вони були старші за мене)».

А Семен справді заслужив сватів. Одружилися Концевичі у 1956 році. Нареченому було 26 літ («вже по армії»), нареченій — 17.

— Тут, на хуторі, — каже Катерина Петрівна, — колись не дуже добре було, бо ж то — відлюддя, стояло тільки чотири хати (ще раніш, чула, було їх сім), а хутір Головище — трохи далі, за ровом. Але вже як постаріла, то кращого місця і нема. Пішла і недалеко від хати ягід набрала. Не на продаж — для себе. І гриби під поріг добирають. Торік то вже стільки їх було, що, скільки я тут, такого врожаю не пам'ятаю.

І спогад про те, як ще у ті літа, коли чекала їхнього первістка-синочка, ходила влітку по гриби у Бір («це урочище, як до Ратного їхати»), і під Ліково, Дивино («то вже білоруські села»):

— Набереш кошліку, нести важко, бо ж живіт такий, що ось-ось родиш. І народила 4 серпня, незадовго до Спасу...

Вирослі сини і дочки Концевичів. Пороз'їжджалися. Тільки найменший Станіслав з батьками. Подався якось на скиртування соломи у Білорусь і привіз собі дружину, яка родом із села Прохід цього ж Ратнівського району. Троє дітей уже ростять Концевичі-молодші. І можна бути певними, що то є продовження життя хутора, яким тішаться не лише його жителі, а й ті, хто тут зрідка буває.

— Приїде моя сваха з Білорусі, — розповідає Катерина Петрівна, — і не налюб'ється: «Я у вас, як на курорті».

Правда, на цьому «курорті» треба клято працювати. І знову повертається жінка до того, як добре, що найменший син залишився вдома. Бо інакше хто б ті паї, які дісталися від колгоспу, обробляв? Хто б беріг те місце, яке колись дід Володимир (а для Станіслава вже прадід) облюбив і купив за долари, зароблені в Америці? ■

Якщо захочемо — зможемо!

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

До майстерних пекарів завітав їхній шеф Віктор Козел.

«ЛЮБОМЛЬСЬКИЙ ХЛІБ — НАЙСМАЧНІШИЙ»

Так кажуть жителі чотирьох районів Волині, для яких випікають хлібобулочні вироби на приватній пекарні Оксани і Віктора Козелів

Алла ЛІСОВА

Раніше тут був маслозавод. У 1990-х роках, коли підприємства масово закривалися, подружжя Козелів вирішило придбати це приміщення. Оксана та Віктор мали на нього різні плани, пов'язані з виробництвом молочнопродукції. Але, взявши всі «за» і «проти», а найголовніше — те, що в Любомлі заклався хлібозавод, зупинились саме на цьому виді діяльності. Добували ще один цех.

Спочатку відкрили свій магазин, куди хліб привозили з інших районів, найбільше з Ківерців. Тоді подумали: «А чому б не спробувати самим?» — розповів засновник підприємства Віктор Козел. — Починали з малих обсягів — на добу випікали близько 600 кг виробів. Поволі розкручувалися, розширювали асортимент, збільшували географію поставок. Тепер цехоби з конвеєра сходять близько чотирьох тонн хлібобулочних виробів

За кілька метрів від мінізаводу розноситься неймовірний аромат. Випікають хліб на опарі. Головний технолог Ніна Савош, котра, до речі, тривалий час працювала на подібному підприємстві, розповіла, що їхня продукція має виключно натуральні складники, а для покращення смакових якостей додають сироватку. Закупили чисту культуру — бактерії, з неї самі вирощують закваски. Любомльські хлібопекарі вважають, що бездріжджового тіста як такого не існує — все одно треба додавати якісь заміники, тому й не беруться його випікати. Борошно використовують волинське, а також харківської фірми «Рома» — саме таке підходить для домашнього.

машини німецької фірми «Кольб». Найбільшим попитом зараз користується хліб «Світязький» і «Волинський», так званих соціальних сортів. Двісті його споживачів — у чотирьох районах: Любомльському, Шацькому, Володимир-Волинському та Турійському. Є ще кондитерський цех, де виготовляють різну смакоту — більше десяти видів кексів та тортиків. А як із конкурентами? Вважає, що не потрібно переймати все і у поляків, знає, що в нас — смачніші та якісніші вироби, ніж у сусідів за Бугом. Бував на аналогічних заводах у Туреччині, де є що запозичити. До речі, на підприємстві встановлено й турецьке обладнання.

Любомльські пекарі і далі в пошуках, упевнені, що вдосконалюватися потрібно постійно — тоді буде й хороший результат. Особливо працюють над зменшенням собівартості продукції. Якщо хтось у рекламі наголошує, що «хліб на дровах», то лю-

вжаються елітними, підійдуть нам. Підприємець уже вивчив попит волинського покупця, каже, що в нас подібна продукція не завжди приживається. Вважає, що не потрібно переймати все і у поляків, знає, що в нас — смачніші та якісніші вироби, ніж у сусідів за Бугом. Бував на аналогічних заводах у Туреччині, де є що запозичити. До речі, на підприємстві встановлено й турецьке обладнання.

Любомльські пекарі і далі в пошуках, упевнені, що вдосконалюватися потрібно постійно — тоді буде й хороший результат. Особливо працюють над зменшенням собівартості продукції. Якщо хтось у рекламі наголошує, що «хліб на дровах», то лю-

«Щоранку з Любомля у найвіддаленіші села відправляється одинадцять автомобілів зі смачним та запашним хлібом, на який із нетерпінням чекають. Знають продукцію Віктора і Оксани Козелів, з якими поруч трудиться майже п'ятдесят чоловік, і на Сході України, куди її постійно доправляє волонтер Олександр Положевець. І того дня, коли ознамлювалася з підприємством, два ящики круасанів та інших смаколиків поїхало до бійців на передову. Допомагає подружжя коштами на все необхідне для солдатів, бо вірить, що розбудувати країну можна лише всім спільно — кожен на своєму робочому місці. ■

FORESTA СИЛА В ТВОЇХ РУКАХ м. Луцьк, р-к "Центральний", магазин "Дніпро-м"

КАБІНИ МТЗ Виробництва Республіки Білорусь (095)281-87-51 (095)143-00-01 ЗАЛІЗОБЕТОННА МЕТАЛЕВІ огорожа огорожі - ворота м. Луцьк, вул. Львівська, 77 Тел. (050) 904-09-38

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ «Сінтай», «Джінма», «Фотон», «Донгфенг» ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА МОТОБЛОКИ «Зірка», «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч» м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21

УВАГА! УВАГА! УВАГА! УКРПОШТА ВІДПРАВИКАМ ПОСИЛОК ПРОПОНУЄ ВИБІР: ПЕРЕСИЛАННЯ ПОСИЛОК ЧЕРЕЗ МЕРЕЖУ УКРПОШТИ - ЦЕ ВИГІДНО, ДЕШЕВО, ЗРУЧНО! ЗВЕРТАЙТЕСЯ У ВСІ ВІДДІЛЕННЯ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ УКРПОШТИ. МИ - НА КОЖНОМУ КРОЦІ ТА НА САЙТІ: http://ukrposhta.ua.

■ Ринок праці

Фото з архіву обласної служби зайнятості.

З виробництвом ознайомлюють Романа Романюка (у центрі) директор ТОВ «Мода-Текс» Мурат Темуралай та перекладач Елеонора.

ЧИМ ПРИВАБЛЮЄ ВОЛИНЬ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТОРІВ?

Про це журналістам розповіли під час прес-туру

Євгенія СОМОВА

Останнім часом усе частіше іноземці започатковують свій бізнес на Волині чи обирають її місцем роботи, поінформував директор обласного центру зайнятості Роман Романюк. Нині у нас офіційно працює понад сто громадян із 19 країн світу. Серед них найбільше китайців та поляків — відповідно 38 та 17 осіб. Є й представники Білорусі, Туреччини, Литви, Німеччини, Італії, Росії та інших держав. За словами Романа Романюка, в Україні роботодавці мають право на використання праці іноземців та осіб без громадянства на підставі дозволу, який видає територіальний орган, що реалізовує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції. Відповідні документи вже отримали 59 підпри-

48 відсотків вихідців з інших країн, які трудяться на Волині, — це висококваліфіковані робітники, 52 — обіймають керівні посади, скажімо, громадяни Китаю — директор і один із засновників ТОВ «ТОПО ПОВДЕР КОТИНГ КО. ЛТД» Чен Дуншен та його помічниця Ге Яньлу.

— Підприємство спеціалізується на виробництві лакофарбової продукції та мастики, — розповідала дівчина, проводячи екскурсію цехом. — До 90 відсотків продукції експортуємо. У нас працює 23 особи, з яких 5 — громадяни Китаю. Решта — українці.

Зазначимо, що підприємство зареєстроване у 2016 році на території Луцького району. Нині тут функціонують три виробничі лінії, невдовзі планують запустити ще одну. За словами Ге Яньлу, засновник обрав місцем розташування заводу Луцьк, бо розміще-

«Волинь стає привабливою для міжнародних інвесторів. В область заходять закордонні роботодавці.»

емців для 103 працівників. Розмір плати за видачу або продовження дії дозволу залежить від категорії іноземців і строку, на який він видається. Скажімо, на роботу від одного до трьох років засновнику підприємства доведеться заплатити шість прожиткових мінімумів для працездатних осіб (10 572 гривні). А для отримання або продовження дозволу до року для найманого працівника — чотири таких мінімуми (7 048 гривень). Кошти йдуть на рахунок Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. За перше півріччя цього року вже надійшло понад 606 тисяч гривень.

Держава і місцева влада захищені в закордонних інвесторах та застосуванні праці іноземців. Серед плюсів їхньої роботи Роман Романюк назвав залучення міжнародних інвестицій та досвіду управління, створення нових робочих місць, легалізація праці, сплата податків, надходження до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування у разі безробіття.

— Важливо, щоб інвестор не лише будував бізнес у нас, а й пропонував робочі місця, — наголосив він.

Як зазначив Роман Романюк,

ний поблизу кордону Євросоюзу. До того ж «Модерн ЕКСПО», на території якого працює лакофарбове виробництво, є клієнтом китайської компанії.

Ще одне підприємство, де побували учасники туру, — «Мода-Текс». Воно спеціалізується на виробництві широкого асортименту жіночого та дитячого одягу на експорт. Основний його замовник — відомий бренд RIVER ISLAND, який має бутики по всьому світу. Середня вартість одягу, що шиють у Луцьку, — 30 фунтів стерлінгів. Як розповів один із засновників підприємства, громадянин Туреччини Мурат Темуралай, нині тут трудиться понад 190 працівників. Середня зарплата на виробництві — 5 тисяч гривень. Одяг виготовляють із давальницької сировини за моделями, які хоче бачити замовник. Підприємство охоче бере на практику учнів луцьких закладів профтехосвіти, з якими співпрацює.

Як зазначив Роман Романюк, підсумовуючи побачене, Волинь стає привабливою для міжнародних інвесторів. В область заходять закордонні роботодавці. Очікується, що до кінця року служба зайнятості видасть до 300 дозволів на застосування праці іноземців. ■

■ Є проблема

З ЛИСТА ДО СБУ: «У ПЕНСІЙНОМУ ФОНДІ ОРГАНІЗОВАНО ЗЛОЧИННУ ГРУПУ»

Рівненські міліціонери-пенсіонери вже третій рік вимагають, щоб держава підвищила їм виплати, виграли суди, проте нічого не отримали. Тепер звинувачують Пенсійний фонд у тому, що він «підриває авторитет України»

Левко ЗАБРИДНИЙ

Адвокат і пенсіонер МВС Анатолій Шмайхель — один із найактивніших експрохохоронців, які вимагають підвищення пенсії. Чоловік виграв суди та зазначає, що Пенсійний боргує йому близько 50 тис. грн. Кабмін відтермінував доплати до пенсій колишнім міліціонерам до 2019-го, проте пан Шмайхель чекати не хоче. За його словами, до того часу можна і не дожити, а тому подаватиме позов до Європейського суду з прав людини, якщо ситуація не зміниться.

У листі ж до Генерального прокурора та СБУ адвокат Шмайхель пише:

— З 1 січня 2016 року пенсіонери МВС мають право на перерахунок пенсій з урахуванням грошового забезпечення в розмірах, установлених для поліцейських. Але головне управління ПФУ, всупереч закону, не здійснювало перерахунок та виплату їх, що змусило частину пенсіонерів МВС звернутися до суду. Лише в Рівненській області було подано понад 360 позовів і вже є більше півсотні виконавчих листів зі справ, проте управління ПФУ їх не виконує. Маю інформацію, що такий стан — по всій Україні, а це свідчить, що протиправне невиконання рішень судів організоване, зокрема, керівними посадовими особами Пенсійного фонду. У червні направив два повідомлення до ГУ Нацполіції про вчинення працівниками управління Пенсійного фонду в Рівненській області кримінального правопорушення, проте їх не було внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Добре знаючи настрої

Фото 0532.ua.

Колишні працівники органів МВС вже не один раз виходили на акцію протесту.

«Доплата за 2016, 2017 роки проводитиметься відповідно до постанови Кабміну, після виділення коштів із державного бюджету України — з січня 2019-го.»

колег, не сумніваюся, що багато з них будуть звертатися до Європейського суду з прав людини. Тому маю запитання до Генерального прокурора та глави СБУ: хто і для чого організував в Україні навмисне протиправне невиконання рішень судів стосовно пенсіонерів МВС? Хто відповідь за підлив авторитету України на міжнародному рівні?

Василу Петняк, начальник Головного управління Пенсійного фонду у Рівненській області, відповідає, що не виплата — не вина ПФУ:

— На обліку в області перебуває 11 322 пенсіонери силових структур. З 1 січня цього року 11 272 особи, зокрема 4158 пенсіонерів МВС, отримали право на перерахунок пенсії. Її середній розмір підвищився на 62% — з 2503 до 4065 грн. Проте частині пенсіонерів, а саме особам начальницького і ря-

дового складу органів внутрішніх справ, було проведено перерахунок ще з 1 січня 2016 року. Виплату за 2018-й їм здійснено, а ось доплата за 2016, 2017 роки проводитиметься відповідно до постанови Кабміну, після виділення коштів із державного бюджету України — з січня 2019-го.

Кабінет Міністрів визначив такий порядок виплати перерахованих пенсій. Окрім того, вони фінансуються не з бюджету Пенсійного фонду, а з держбюджету. А Пенсійний фонд і головне управління не є установою, що розпоряджаються коштами державного бюджету. Пенсійний фонд направив до Міністерства соціальної політики всі розрахунки, отже, проведено всі залежні від нас дії для забезпечення виплати пенсіонерам МВС. ■

Вітаємо!

Сьогодні 40-річний ювілей відзначає настоятель Різдово-Богородичного храму села Мала Глуша Любешівського району протоієрей

Іван Андрійович ГАВРИЛЮК.

Шановний отче, ми вдячні Богу, що послав нам мудрого, доброго, розумного, щирого священика. Ви змінюєте світ на краще, любите Бога та людей. Нехай ця любов повертається до вас сто-

рицею.
Хай поруч ангел ваш летить і береже повсюди.

Нехай несе вам радість
кожна мить
І благодать Господня
з вами буде.
Любові вам і злагоди
в родині,
Не знати горя, смутку
і біди.

Хай прибуває щедро вам
щоднини

Із сонця
й вітру, із роси й води.

З повагою та любов'ю
громада села Мала
Глуша.

Цей
День
в історії

Аби подати води брату Степана Бандери, оунівець мусив удавати поляка

21 липня 1942 року в концтаборі Аушвіц (Освенцім) закатовано Василя Бандеру (на фото), 25 липня – Олександра Бандеру

Тарас СТЕПАНЮК

Брати провідника ОУН(б) були одними з перших українців, які потрапили в Аушвіц, 27-літній Василь мав за плечима агрономічний факультет Львівської політехніки та філософський факультет Львівського університету, підпільну роботу, ув'язнення в польському концтаборі Береза Картузька. Василь Бандера був учасником II Надзвичайного великого збору ОУН, очолював Службу безпеки обласного проводу ОУН у Станіславі (Івано-Франківськ). Гестапо заарештувало його у вересні 1941 року. Після тюрем Станіслава, Львова та Кракова потрапив в Освенцім.

«Польська розпашіла голода кинулася мордувати на наших очах цього нашого друга, – писав у спогадах про Василя Бандеру ще один в'язень

концтабору Аушвіц Борис Вітошинський. – Це було для нас жахливо болюче видовище, а найбільше тому, що ніхто з нас не був у силі допомогти Василеві. Кожний побитий, деякі до крові, оточений бандою горлорізів,

«Наглядачі-поляки хвалилися, ніби вкололи Василеві смертельну ін'єкцію.»

що довбеньками й кулаками давали волю своїм звіриним інстинктам, навіть подумати не міг про якийсь спротив».

Знущалися не гітлерівці, а таборіві прислужники з числа поляків. Братові провідника ОУН поламали

ребра, вибили зуби, понівечили обличчя. Відомі й імена його катів – Юзеф Краль та Сташек Подкульські. Пізніше хлопця відвезли в так звану лікарню, яка була не чим іншим, як місцем остаточного знищення людини. Там в'язень номер 49721 і помер. Ще один очевидець подій Олекса Вінтоняк згадує, що наглядачі-поляки хвалилися, ніби вкололи Василеві смертельну ін'єкцію.

Тими днями в Аушвіц прибув і 31-літній Олександр Бандера. Свого часу він навчався на агрономічному факультеті Львівської політехніки, здобув ступінь доктора наук у Римській вищій школі економічно-політичних наук, член станиці ОУН в Римі. Після проголошення Української держави 30 червня 1941 року він повернувся в Україну і був заарештований. В Освенцімі отримав номер 51020.

Фото wikipedia.org.

Його катували, як і брата. Зокрема, змушували ногами місити вапняно-цементну суміш і не давали пити. Тоді один із в'язнів-оунівців удав поляка, «вилаяв» стражденика і сказав по-польськи: «Думаєш, ми, поляки, шкодуємо тобі води? Пий, гайдамако!»

Незабаром Олександр помер. Його смерть спричинилася до певного полегшення становища українців в Освенцімі. Бо дружина Олександра, громадянка Італії, звернулася до свого уряду, і той надіслав запит у Берлін. Після того ув'язнених українців розмістили окремо і так само водили на роботу. ■

РЕКЛАМА

Вручення призів зовсім скоро!

10 телевізорів, 15 холодильників,
20 грошових премій та...

1 автомобіль класу люкс!

Який з призів ви можете отримати вже зовсім скоро?

Якщо Вам пощастить, АВТОМОБІЛЬ КЛАСУ ЛЮКС МОЖЕ СТАТИ ВАШИМ!

ОТОЖ, ПЕРЕВІРЯЙТЕ:

- Візьміть останні 3 цифри номера Вашого телефону - це ваше **ОСОБИСТЕ ЧИСЛО**.
- Помножьте це число на 2.
- До результату додайте 54.
- Результат розділіть навпіл.
- Відніміть Ваше **ОСОБИСТЕ ЧИСЛО**.
- Перевірте згідно таблиці, чому відповідає Ваш результат.

58	▶	ТЕЛЕВІЗОР
85	▶	ХОЛОДИЛЬНИК
12	▶	ГРОШОВА ПРЕМІЯ 30 000 ГРН.
27	▶	АВТОМОБІЛЬ КЛАСУ ЛЮКС

УВАГА! Якщо Ваш результат відповідає одному з результатів в таблиці, терміново телефонуйте нам!

0 (800) 30-02-08

Ваш дзвінок БЕЗКОШТОВНИЙ зі стаціонарних і мобільних телефонів. Назвіть Вашу ВІДПОВІДЬ і номер ПРИЗОВОГО КОДУ.

Призовий код - 2329

*ТОВ «С-МЕЙЛ» є одним із Організаторів маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призів до 1 756 000 гривень. Акція діє з 28.06.2018 р. по 27.06.2019 р. на всій території України. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозицій Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: www.rodynna.com

**ПРОДАЮТЬСЯ ПРИМІЩЕННЯ
ковбасного та забійних цехів
у м. Камені-Каширському.
Тел. 0972907494.**

МЕТАЛЕВІ ШТАХЕТИ
від виробника
шириною 10, 11, 13 см
28 кольорів + золотий дуб.
— **Водостійні системи**
оцинковані та кольорові.
— **Панельні огорожі.**
Тел.: 0506446840, 0674933889.

ВІБРОБЛОКИ ГАЗОБЛОКИ
від виробника.
Організуємо доставку.

Тел.: 066-897-96-96,
067-116-11-44.

ПрАТ «Волиньобленерго» інформує про те, що розпочинаються відкриті обговорення проекту Інвестиційної програми на 2019р.

Початок відкритого обговорення розпочинається з 24.07.2018.

Кінцевий термін прийняття пропозицій і зауважень до проекту Інвестиційної програми 2019р. – 27.08.2018.

№ з/п	Цільові програми	тис. грн. (без ПДВ)	%
1	Будівництво, модернізація та реконструкція електричних мереж та обладнання	189 437,76	82,84%
2	Заходи зі зниження нетехнічних витрат електричної енергії	24 002,46	10,50%
3	Впровадження та розвиток автоматизованих систем диспетчерсько – технологічного керування	3 331,88	1,46%
4	Впровадження та розвиток інформаційних технологій	6 514,60	2,85%
5	Впровадження та розвиток систем зв'язку	0,00	0,00%
6	Модернізація та закупівля колісної техніки	4 352,95	1,90%
7	Інше	1 039,33	0,45%
	Усього	228 678,98	100,00%

З детальним проектом Інвестиційної програми 2019 року можна ознайомитися на офіційному веб-сайті www.energy.volyn.ua.

Пропозиції та зауваження до проекту Інвестиційної програми 2019 року приймаються шляхом відправлення листів на адресу: 43024, м. Луцьк, вул.Єршова, 4, факсом: (0332) 78-75-19, електронною поштою: vii@energy.volyn.ua.

Відкрите обговорення за наданими пропозиціями відбудеться 28.08.2018 р. о 10.00 в актовій залі ПрАТ «ВОЛИНЬОБЛЕНЕРГО» за адресою: м. Луцьк, вул. Єршова, 4.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Минуло 2 роки від дня смерті колишнього завідувача діагностичного відділення Луцької міської клінічної лікарні, чуйної, доброї, сердечної людини, люблячого чоловіка, батька, дідуся, чудового лікаря і колеги

**Володимира Григоровича
ДЗЮБКА.**

Він — лікар від Бога, який понад усе любив свою професію. Приходив усім на допомогу, незважаючи ні на що, сяючи доброзичливістю і життєрадісністю. Тепер його золота душа світить сонечком зі святого неба. Мабуть, так було потрібно Богові. Скільки б не минуло часу, він завжди житиме у нашій пам'яті, мов зерно у ріллі, проростаючи нев'янучими паростками любові й добра, бо таких не забувають. Віримо, що його душа є ангелом-хранителем для рідних, колег. Хай Всевишній дарує вічне життя у Царстві Небесному.

Просимо всіх, хто знав і пам'ятає Володимира Григоровича, пом'янити добрим словом і щирою молитвою.

Із сумом
колектив діагностичного
відділення ЛМКЛ.

■ Післямова

Анастасія ФІЛАТЕНКО: «Дякую журналістиці за людей, яких хотілося наслідувати, а не лише писати про них»

Народний міністр освіти і культури нашого краю, серце якої зупинилося минулої п'ятниці у віці 77 років, про правила та закони в професії і в житті

Закінчення.
Початок на с. 1

Ця журналістика обдарувала мене зустрічами, прихильністю і гарними словами, а то й подякою з уст незабутніх, воістину великих людей, зокрема в царині мистецтва. Бо ж хіба забудуться щирі розмови зі світлою пам'яті народними артистами Миколою Кондратюком, Анатолієм Солов'яненком, Євгенією Мірошніченко, Муслімом Магомаєвим, Святославом Ріхтером, Людмилою Зікною та й багатьма іншими! Хоч вони вже відійшли у Вічність, та доки житиму на цій землі, вони зі мною.

А якими незабутніми були спілкування з Дмитром Гнатюком, Анатолієм Паламаренком, Богданом Ступкою, Ларисою Хоролець, Адою Роговцевою, Ларисою Кадировою, Йосифом Кобзоном... Та хіба всіх перелічиш! Завдяки професії зустрілася на журналістських шляхах-дорогах із видатною Ліною Костенко, перед якою благоговію ще зі студентських літ, майстрами слова Олесем Гончарем, Дмитром Павличком, Іваном Драчем.

Професія журналіста допомогла бодай доторкнутися до великої на всі часи Лесі Українки. Щоразу, коли бувала в її Колодяжному, не полишало відчуття, що ступаю стежкою, де ще не схололи сліди цієї геніальної жінки, яка увійшла своєю творчістю і вчинками на віки вічні в моє життя. Це тут, на Волині, Лесине Нечимне, яке надихнуло її на створення далеко від рідного краю безсмертної «Лісової пісні». Тут же, поблизу Нечимного, у Біліні, живе воістину золотий голос України Тетяна Відник, яка удостоєна звання лауреата в радіоконкурсі «Золоті ключі». Тут же, на цій благословенній землі, жили і живуть люди, які осяяли моє життя щирими почуттями і сонячними думками. Не біда, що вони не були згани-

«Якщо Філатенко і зігнуть у дугу, то ця дуга, напевне, буде вольтова!» — жартували ми на останньому дні народження Анастасії Володимирівни, перефразовуючи вірш Ліни Костенко і згадуючи її зустріч зі знаменитою поетесою.

ми в Україні і світі митцями, зате кожен із них був Людиною, ростив хліб, учив дітей, жив так, що хотілося їх наслідувати, а не тільки писати про них...

Ці основи дав нам Київський національний університет імені Тараса Шевченка, факультет журналістики, куди я, до речі, тричі вступала. І оскільки щоразу треба

«Та й самому треба бути цікавим — перш ніж досі незнайома людина відкриє тобі душу, вона має щось у тобі відкрити, щоб було цікаво спілкуватися.»

Можу ще і ще пригадувати імена артистів, письменників, художників, педагогів, до яких завжди йшла чи їхала з трепетом душевним. А ще взяла собі за правило готуватися до цих зустрічей, не ставити безбарвних запитань, а шукати і знаходити те, чим їх можна здивувати, щоб вони відкрилися. Та й самому треба бути цікавим — перш ніж досі незнайома людина відкриє тобі душу, вона має щось у тобі відкрити, щоб було цікаво спілкуватися.

було складати п'ять екзаменів, аж п'ятнадцять їх складала, доки вступила. Ні тоді, ні нині не можу і ніколи не казала, що мене «зрізали». Розуміла: що було з нами робити, коли на курс набірало лише одну групу з 25 чоловік, а заяв — понад 300! Вихід був єдиним — скласти всі іспити на п'ятірку. А це, зрозуміло, не так просто.

Дякую Богу, що в університеті були такі викладачі, що соромно перед ними чогось не знати, не прочитати книжкової новинки, не побу-

вати в театрі, не переглянути нову кінострічку... Власне, не давали зігнутися перед труднощами, ні в чому і ніколи не лицемірити, не називати біле чорним, хоч знаю, що цього часом від мене чекали і від цього залежала моя кар'єра.

Університетські уроки, хоч і були різними — уроками добра і підлості, щасливі і печальні, — згодилися в житті, не давали зігнутися перед труднощами, ні в чому і ніколи не лицемірити, не називати біле чорним, хоч знаю, що цього часом від мене чекали і від цього залежала моя кар'єра.

... Коли в журналі «Сучасність» читала листи чудової поетеси, жінки Володимирівни Дрозда, то відкладала журнал, бо сльози заважали. Це ж як треба було збиткуватися, як нівечити душу, приживувати справжніх патріотів України, гнобити їх дух і свободолюбство! Якраз про часи мого перебування в університеті писала Ірина Жиленко. Багато чого я не знала. Писала вона щиро і відверто про Василя Симоненка, Ліну Костенку, Івана Драча, Леся Танюка, Аллу Горську, В'ячеслава Чорновола, про те, як горіла бібліотека Академії наук, про університет, про те, що мені було близьким, незабутнім і дорогим.

Саме завдяки Ірині Жиленко сповна зрозуміла, чому нас так лякали травневим днем перепоховання Тараса Шевченка в Україні. Наші «наставники» забороняли навіть близько підходити до пам'ятника Кобзареві, з'являтися в парку його імені. Казали, що «хлопці в цивільному» все одно нас сфотографують, а значить, коли не хочемо неприємностей, маємо не з'являтися того дня біля пам'ятника, або перед тим слід забрати документи з університету, бо однаково виключать. Виявляється, як пише Ірина Жиленко, до пам'ятника прийшли поети, письменники, щоб покласти квіти, прочитати вірші генія,

сказати своє слово про становище України, її залежність від «старшого» російського брата. І це зібрання мирних людей розігнало, нависли ярлики буржуазних українських націоналістів, а згодом заборонили навіть підходити до пам'ятника 22 травня. Коли, вже працюючи в газеті на Волині, написала про цю заборону, одержала листа від читачки про те, що я це, мовляв, вигадала. Вона теж ходила парком, біля пам'ятника Шевченку була, і ніхто їй нічого не забороняв. Написала їй відповідь, що і нам не забороняли, окрім одного дня — 22 травня, коли Шевченка перепоховали в Україні згідно із «Заповітом»...

Та все одно, що б там не було, дякую долі, професії, завдяки якій мала розкіш спілкування з чудовими людьми і то, як я вже казала, не лише зі знаменитостями. Найкращі періоди, найкращі дні, відрядження, що обіцяли зустрічі з різними людьми, навіть з тими, після спілкування з якими лишався на душі гіркий присмак.

Усі роки, починаючи з вересня 1967-го, я віддала одній газеті — «Волині» (колись — «Радянська Волинь»). Радію і тішуся тим, що саме колектив мене вибрав на присвоєння звання заслуженого журналіста, а не призначило начальство. Мене навіть не було в редакції, коли колеги мали визначитися щодо кандидатури. Знову мене не було в редакції, коли газета опублікувала Указ про присвоєння звання у листопаді 1989 року. У трускавецькій санаторії одна за одною йшли телеграми. А згодом, коли приїхала, моя співробітниця передала список тих людей, які дзвонили, щоб привітати мене. Телефонували з різних куточків Волині ті, які знають мене особисто чи за публікаціями в газеті. Для мене дуже важливо, що вони щиро порадили. Одна з телеграм, яку одержала в Трускавці, була короткою, але такою дорогою. Після слів вітання — лаконічна фраза — «заслужено заслужена». Була першою на Волині жіночо-журналісткою, якій присвоїли це звання.

Мені не соромно за прожиті в журналістиці літа, і я їх ніколи б ні на що не проміняла. Не надбала, як і мої колеги, ні розкішних авто (власне, ніякого не маю), ні палаців, ні статків. Нас учили в редакції: «Не залазьте в моральні борги» — і ми цьому слідували. Не мати моральних боргів бажаю й молодим колегам. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Сумуємо. І співчуваємо рідним, друзям та колегам по журналістській творчості. Нам назавжди запам'яталася наша Настя-однокурсниця як зразкова студентка в навчанні та громадській діяльності факультету журналістики й університету, як людина слова та честі з усвідомленим духом принциповості й переконаності. Ми її поважали ще з першого курсу за золоте селянське коріння доброти й довірливості. Її шанували не лише однокурсники. Вона була спеціальним кореспондентом студентської газети всеукраїнського цілісного загону «Канікула», що освоював землі Тюменщини: її ім'я занесено до книги пам'яті Київського університету. Востаннє вона побувала в столиці в 2012 році в день урочистого відкриття барельєфа ушлявленому декану-патріоту Матвію Михайловичу Шестопалу в Інституті журналістики Київського національного університету ім. Т. Шевченка.

Прощай, наша Насте Володимирівно, і нехай у Царстві Небесному з тобою довірливо гомонять твої однокурсники Тетяна Чуприна, Анатолій Карась, Анатолій Ставничий, Любов Маківчук-Сухобрус, Наталя Чернікова-Мищенко, Леонід Перерва, котрі зовсім недавно пішли від нас. Пам'ять потрібна не мертвим, пам'ять потрібна живим.

Валентина СТАВНИЧА-ЛЕВЧЕНКО,
член Національної спілки журналістів (м. Запоріжжя),
Людмила ЩЕРБАКОВА, член Національної спілки журналістів України (м. Київ),
Михайло СКОРИК,
член Національних спілок України письменників і журналістів (м. Дніпро).

Глибоко сумую з приводу непоправної втрати — смерті знаної волинської журналістки Анастасії Філатенко, з якою пощастило вчитися в одночасі.

Своєю творчістю й дивовижними організаторськими здібностями вона здобула пошану й повагу серед колег із усіх куточків України. Вічна їй пам'ять!

Андрій МЕЛЬНИЧУК,
заслужений журналіст України (м. Київ).

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається житловий будинок (92.6 кв. м, 5 кімнат, газ, вода) у м. Берестечко Горохівського району. Є літня кухня, дачний будинок, 2 хліви, 2 льохи, земельна ділянка (0.15 га), сад. Зручний доїзд. Ціна договірна. Тел. 097 43 03 725.
- Продається у с. Бережці Любомльського району (біля Ягодина). Є 2 хліви, льох, криниця, свердловина, садок, город. На подвір'ї — шлакобетонний будинок. Тел.: 095 77 19 106, 050 97 47 451.
- Продається хата (с. Доросині Рожищенського району). Є земельна ділянка (0.50 га). Тел. 050 20 93 802.
- Зніму кімнату або хату біля Луцька (можливий варіант з господарями). Тел. 095 70 79 291.
- Терміново недорого продається газифікований дерев'яний (шальований) будинок (10.5 x 5) у с. Бережанка Горохівського району (25 км від Луцька). Є газифікована літня кухня, хлів, погріб, клуня, вода, криниця, садок, 50 соток приватизованої землі. Власник. Тел.: 050 24 69 802, 099 19 97 628.
- Продається у м. Любомль будинок з усіма надвірними спорудами. Є присадибна ділянка (13 соток). Усе приватизоване. Ціна договірна. Тел.: 093 00 80 392, 099 55 59 492.
- Продається у м. Берестечко Горохівського району житловий будинок (70 кв. м, 4 вмебльовані кімнати, газовий котел, вода). Є господарські споруди, земельна ділянка (30 соток). Ціна договірна. Тел. 050 41 71 725.
- Терміново продається у смт Рокіні (10 км від Луцька) 2-кімнатна квартира (автономне опалення, натяжні стелі). Зручний доїзд. Поряд — парк, школа, дитячий садок. Ціна договірна. Тел. 095 20 60 086.
- Продається у м. Рожище будинок (97 кв. м) з усіма надвірними спорудами. Будинок та літня кухня газифіковані, зроблений ремонт, є земельна ділянка (0.08 га). Ціна договірна. Тел.: 067 83 12 893, 066 38 50 766.
- Продається цегляний будинок (97.1 кв. м) з надвірними спорудами. Є газ, вода, каналізація, 0.10 га землі (м. Камінь-Каширський). Тел.: 099 33 10 702, 095 92 73 101.
- Продається приватизована хата з усіма надвірними спорудами (с. Чаруків Луцького району). Є садок, 25 соток землі. Тел. 097 37 08 976.
- Продається 2-кімнатна квартира в Луцьку (74 кв. м, новобудова, 2-й поверх). Ціна 670 000 грн. Тел. 098 66 06 303.
- Продається житловий будинок (64.5 кв. м, кухня, дві кімнати, веранда) в с. Ольганівка Рожищенського району. Є земельна ділянка (0.25 га), поряд ліс. Ціна договірна. Тел. 050 88 27 490 (після 18.30).
- Терміново продається половина цегляного будинку (3 кімнати, кухня, ванна, евроремонт, усі зручності) в центрі м. Рожище. Є земельна ділянка (4 сотки). Можливість виплати частинами. Тел. 066 00 18 595.
- Продається цегляний будинок (3 кімнати, кухня, газове опалення, металопластикові вікна, телефон). Є мурований льох, хлів, криниця, 10 соток приватизованої землі

(м. Берестечко Горохівського району). Тел.: 066 42 73 588, 098 93 73 272.

- Продається будинок (4 кімнати, кухня, санвузол). Є літня кухня, хлів, гараж, 3 льохи. Ціна договірна. Власник (сміт Торчин). Тел. 050 06 62 729.
- Продається у м. Ківерці земельна ділянка (0.06 га) під забудову. Тел. 099 02 78 610.
- Терміново продається приватизована земельна ділянка (85 соток) під забудову. Є документи для будівництва, закладено фундамент (110.4 кв. м), комунікації поруч. Ціна 150 000 грн (с. Переспа Рожищенського району). Тел. 096 32 06 781.

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль ВАЗ-2104, 1992 р. в., білий колір. Тел.: 068 51 48 916, 050 14 88 589.
- Куплю автомобіль ЛуАЗ («Волинська») та запчастини до автомобіля. Дорого. Тел.: 066 12 99 287, 095 46 91 942, 097 31 71 804.
- Куплю автомобіль ЗАЗ-968 («Запорожець»). Тел. 066 12 99 287.
- Терміново куплю автомобіль у будь-якому стані. Розгляну всі варіанти. Тел.: 095 01 32 359, 097 71 47 792.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається зернова сівалка на 15 лійок з грабками (привезена з Польщі, у доброму стані). Можлива доставка. Тел. 068 77 31 858.
- Продам трактор ЮМЗ у доброму стані (м. Горохів). Ціна за домовленістю. Тел.: 096 16 24 287, 050 95 15 625.
- Продам запчастини до зернових комбайнів. Тел.: 096 74 38 807, 063 26 22 833.
- Продам картоплекопачку у доброму стані (польського виробництва). Можлива доставка. Тел. 097 90 64 286.
- Продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму стані. Недорого. Доставка. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Недорого продається трактор Т-25 у дуже доброму технічному стані (привезений з-за кордону). Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Недорого продається трактор Т-40 АМ (Любешівський район). Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- У с. Кухарі Ковельського району продається зернозбиральний комбайн СК-5 «Нива» (на запчастини). Тел.: 099 26 39 397, 068 53 96 615.
- Продається роторна косарка до трактора Т-25 (2.35 м, привезена з Польщі, б/в). Тел. 096 96 95 596.
- Продається обприскувач до трактора (400 л, привезений з Польщі, б/в). Тел. 096 96 95 596.
- Куплю двигун/барaban-редуктор. Тел. 066 12 96 842.
- Продам: сівалки кінні та тракторні (з баком на міндобриво), анкерні та сошникові; копачки однорядні вібраційні «Кухман» та на два венти-

лятори «Кухман», «Шмутцер», дворядні причіпні (польського виробництва). Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.

- Продам: трактори Т-25, МТЗ-80, прес-підбирачі, картоплекомбайни, копачки та іншу с/г техніку (привезену з Польщі). Помірні ціни. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.
- Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51 662.
- Продається комплект запчастин (б/в) до зернозбирального комбайна СК-5 «Нива». Тел.: 097 43 67 308, 066 94 38 708.
- Продається двигун Перкінс-354 (6-циліндровий, перша комплектація). Ціна договірна. Тел.: 096 74 38 807, 063 26 22 833.
- Продам запчастини до зернозбиральних комбайнів (двигуни, коробки, січкарні, паси та інше), а також привезу на замовлення. Тел.: 096 74 38 807, 063 26 22 833.
- Продається трактор МТЗ-80 у доброму стані (з документами). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Терміново недорого продається трактор МТЗ-80 у доброму стані (Любешівський район). Тел.: 096 72 22 134, 066 38 05 887.
- Продам трактор Т-25 у гарному стані (привезений з Польщі). Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

ПІЗНЕ

- Продам у Горохівському районі біля Берестечка пасіку, бджолосім'ї (можна з вуликами). Ціна договірна. Тел.: 096 34 93 731, 050 84 47 426.
- Продаються бджоли. Тел. 096 27 71 099.
- Продам гашене та негашене вапно (фасоване по 50 та 5 кг). Ціна від 2.20 грн/кг (сміт Люблинець Ковельського району). Тел.: 068 13 98 943, 095 65 99 351.
- Продам: цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам піноблоки (20x30x60, 12x30x60) та шлакоблоки. Можлива доставка. Тел.: 099 44 51 353, 067 72 82 946.
- Продам: торфобрикети, пісок, щебінь різних фракцій, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Ви-

везу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізні та необрізні), рейки монтажні та інше. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам: торфобрикети, вугілля, щебінь, пісок. Послуги автомобілем (самоскид). Здам в центрі міста кімнату під офіс (20 кв. м). Тел.: (0332) 72-28-66, 050 43 84 608, 098 48 13 899.
- Продам: цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам: щебінь, пісок, відсів, цеглу, блоки, клей для блоків, цемент, мінеральну вату, евроруберойд. Доставка. Послуги маніпулятором та автомобілем (самоскид). Тел.: 099 20 71 721, 068 72 12 229, 050 52 99 250.
- Продається кінь (Рожищенський район). Тел. 098 58 81 053.
- Терміново продам корову (4-й отел) та романівську вівцю (Рожищенський район). Тел.: 098 21 33 243, 095 61 11 163.
- Продам робочу лошадку (1 рік 6 міс.). Тел. 050 53 86 081.
- Продається дійна корова (10 років) у с. Борочиче Горохівського району. Ціна договірна. Тел. 097 64 14 037.
- Продається тільна телиця від хорошої корови (Луцький район). Тел. 050 20 59 567.
- Продається у Луцькому районі спокійна молода корова (тільна 2-м телям). Тел.: 095 52 65 114, 097 63 59 122.
- Продається тільна телиця. Тел.: 063 35 27 519, 067 89 78 756.
- Продається дійна коза (Луцький район). Тел. 096 99 32 452.
- Продається молода дійна корова. Тел. 096 75 25 562.
- Куплю корів, биків, коней, лоша-т. Тел. 068 91 57 460.
- Продам корову з телям. Ціна договірна. (Маневіцький район). Тел.: 099 50 17 239, 097 82 82 531.
- Продається у с. Промінь Луцького району молода робоча кобила (5 років, можна з возом). Ціна договірна. Тел.: 066 15 91 753, 099 45 79 448.
- Продається добра молода корова (Луцький район). Тел.: 066 63 78 646, 068 07 27 198.
- Продається кінь (2 роки 6 міс.) у Ківерцівському районі. Тел. 096 15 17 124.
- Продається у Локачинському районі корова (6 років, отел у грудні). Тел. 097 37 98 859.
- Продається робоча кобила (8 років) у Горохівському районі. Тел. 098 51 25 521.
- Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Продаються кури-бройлери (від 2.2 до 2.5 кг - ціна 80 грн/шт, від 2.9 до 3.0 кг - ціна 100 грн), двадцятиденні підросли (35 грн/шт.). Тел.: 063 79 98 967, 096 81 89 711.
- Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, цукор, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи. (Нааявність аналізної карти. Від 40 тонн). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.

ПОСЛУГИ

- Найму тракториста (сміт Колки Маневіцького району). Тел.: 099 18 13 332, 097 64 92 371.
- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

Знай наших!

КОЗАК УСИК УЗЯВ МОСКВУ!

Українець у логіві Пугіна під патріотичну композицію «Браття» Василя Жадана (А ми браття, як соколи / В вольнім вирости краю / Не дамо свій край нікому / Краще згинемо в бою) розгромно перебоксував досі непереможного росіянина Мурата Гассієва

Фото champion.com.ua.

Боксерський світ біля ніг Олександра. Що далі?

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Український боксер Олександр Усик став абсолютним чемпіоном світу в першій важкій вазі (до 90,7 кг)! До своїх чемпіонських поясів, за версіями WBC і WBO, наш земляк додав два інших — WBA та IBF, що ними до бою володів суперник Саші, Мурат Гассієв! Як переможець Всесвітньої серії боксу українець також здобув Трофей Мухаммеда Алі та 10 мільйонів доларів призових.

Росіянин Гассієв (чи осетин — це вже як кому подобається) встиг зажити слави грізного панчера — вправного боксера-нокаутера. Проте в бою зі справжнім українським козаком він більше скидався на таке собі телятко: норавливе, вперте, приголомшливо стійке і навіть доволі зубате — але аж не настільки, аби з'їсти бувалого в бувальцях «вовка»!

«Суддівський вердикт був більш ніж однозначним: 120:108, 119:109, 119:109.»

Битися з росіянином у Москві на п'ятому році російської агресії проти України! Багатьом це видавалося якимось приголомшливим безумством, на яке необачно погодився Олександр Усик. Мовляв, покаутувати Гассієва просто нерально — а вже про підрахунок очок на користь свого боксера підступні «господарі» точно зможуть «домовитися»...

Підстав для хвилювань додавали й котирування всезнаючих букмекерів, які, довідавшись, що бій таки переноситься в Москву, почали вважати ймовірнішою таку перемогу Мурата Гассієва!

Проте наш Олександр Усик не дав супернику жодних шансів! Українець феноменально підготувався до поєдинку й «перебоксував» суперника буквально «в одні ворота»!

Гассієв був надто статичним і ніяк не міг «намацати» середню дистанцію із суперником, без виходу на яку боксе-

ру-панчеру складно на щось розраховувати. Натомість Усик буквально витанцював навколо свого суперника, вправно бомбардуючи того ударами завдяки своїм довгезелезним рукам!

Звісно, не без того: кілька разів Мурату таки вдалося доволі дошкульно влучити в Олександрову щелепу — й усім нам ставало доволі тривожно. Але аж настільки критичними ці ситуації, на щастя, не були!

Суддівський вердикт був більш ніж однозначним: 120:108, 119:109, 119:109. Це означає, що один суддя побачив домінування українця в усіх 12 раундах (12 разів по 10:9 якраз і дають підсумкові 120:108), а два інших таки углядели в одному з раундів перевагу Гассієва (ну треба ж було зробити хоч якийсь «реверанс» у бік «господарів» — росіян — старалися усе ж люди, організовували проведення бою!).

Отож Олександр Усик, вигравши все можливе в любительському боксі — чемпіонати Європи та світу, а також олімпійське «золото», протягом неповних п'яти років виборів і звання абсолютного чемпіона світу серед професіоналів!

Натомість Мурат Гассієв, який фактично прийшов у професіонали ще юнаком (тож серйозної любительської кар'єри просто не мав), зазнав першої поразки на профі-рингу після 26 перемог. Осетин справді справив враження здібного хлопця (чого варта лише його англійська в інтерв'ю на рингу!), але вчиться йому ще є чого!

Відразу після завершення поєдинку 31-річний Усик підійшов до 24-літнього Гассієва і сказав: «Ти молодий, у тебе ще все попереду. А мені недовго лишилося... Ти — красунчик!»

Хоча ми, звісно, переконані, що Сашко стосовно себе таки пожартував — і ще довго тишитиме нас новими перемогами!

ЗА РИНГОМ

Олександр УСИК, боксер-професіонал, абсолютний чемпіон світу в першій важкій вазі:

«Україно, ненько рідна, дякую тобі за підтримку! Я їду додому з кубком та ще з поясами. Усім добра!».

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України:

«Жодної секунди не сумнівався, що Сашко переможе! Український Гімн, який пролунав сьогодні в Москві на весь світ, — це символ нашої боротьби, наближення нашої перемоги. Україна пишається тобою!».

Айдер МУЖДАБАЄВ, заступник генерального директора кримсько-татарського телеканалу ATR, який свій блог за підсумками бою назвав «Перемагає Усик, а виграє Росія: стратегія гібридної війни»:

«Два прапори — агресора та жертви — тут поруч, пліч-о-пліч. Виконання двох абсолютно несумісних, коли країни воюють, гімнів — одними вустами. І для всіх, крім нас, зокрема й для частини жителів України, це має інший вигляд: загалом усе нормально, хтось тимчасово посварив братні народи (в російській трансляції про це прямо й кажуть), якісь дивні люди в якихось окопах навіщо тримають якийсь фронт...».

На поворотах долі

Фото youtube.com.

Закопала... весільні рушники

— І де ж її лихий носить? — скрикнув старий батько Яким, сердитим оком обвівши жінку. — Гроза така — світу не видно! Ніби небесну баню прорвало

Василь ГОЛЮК

Вечоріло. Блискавки розчахували небо. Гриміло. А дощ періщив як з відра. Жінка, простоволоса, у мокрому-мокрісінькому лахмітті, брела грузькою дорогою до села. У руках — кошик із кількома грибами. Уляна (так звали жінку) зупинилася, простягла руки до неба. Мовби заряджалася від грози. І дощ перестав...

П'ятдесяте літо переступила дивачка. На її лиці

босняка Олексія, скоро рушники подаватимеш!» Нічого не відповіла. Усю ніч проплакала. А ледь-ледь засіріло надворі, взяла рушники і побігла. Край лісу їх закопала. Щось стиснуло в грудях — і вже не відпускало. Світ спорожнів, став байдужим...

Коли народила мертве дитя, щось дивне стало котітисся в її душі. Батько — до знахарів із дочкою, та жоден не взявся її лікувати. Лишень руками розводили... Не раз

«Ходила жінка найближчими селами. Кому яйце, кому грибочка залишить. Хто копійчину таку-сяку дасть, а хто прожене. А дітвора дражнила її, цькувала собаками.»

— переконливі сліди колишньої вроди: біле, з ледь помітним усміхом, обличчя, брови виразним шнурочком, от тільки в гарних ожинкових очах — вічна туга.

... У юності Уляна була красунею і багачкою. Чимало хлопців задивлялися, коли вона йшла селом. Горда, незалежна. На жодного з них і не гляне.

Якось до млина, що належав Якимові, збіжжя привіз Олексій, хлопець із сусіднього села. Високий, плечистий, пшеничне волосся, а очі — два темно-сині озерця. Дівчина одразу потонула в них. Коханню підміло Уляну до небес і палило водночас. Почали зустрічатися... Коли батько дізнався про це, нагримав: «За Кирила, а не

люди бачили біля лісу Уляну — шукала свої рушники.

... Минали літа. Ходила жінка найближчими селами. Кому яйце, кому грибочка залишить. Хто копійчину таку-сяку дасть, а хто прожене. А дітвора дражнила її, цькувала собаками.

У добрих людей затримувалася. Жебоніла довгодовго. І не скажеш, що жінка неспована розуму. А її передбачення завжди справджувались.

... Ховати Уляну прийшло небагато людей. Ніхто в найближчих селам не назвав дівчину її ім'ям. А коло могили через деякий час вироста берізка. Восени золотими іскорками зігрівала добрих і поганих людей. ■

www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Облідаю», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійство», «Економіка», «Діалог», «Добра справа», а також із позначкою «...» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94	
Заступники головного редактора	
Уліцький Василь Михайлович	72-38-89
Світліковська Галина Йосипівна	72-20-07
Рузак Петро Макарович	72-38-94
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Научук Сергій Васильович	72-51-02
Відповідальний секретар	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02
Заступники відповідального секретаря	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66
Бананада Олена Андріївна	72-06-66
Головний художній редактор	
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66
Головний бухгалтер	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Місцеве самоврядування і сільського життя	
Гарбарчук Костянтин Володимирович	72-51-02
Інформації	
Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Соціального захисту	
Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Економіки	
Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Освіти і культури	
Занюк Лариса Віталіївна	72-38-94
Реклами і маркетингу	
Борох Сергій Іванович	77-07-70

Листів і зв'язків із читачами	
Снічук Христина Миколаївна	72-38-94
Приватних оголошень	
Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
Спеціальні кореспонденти	
Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Фотокореспонденти	
Філюк Олександр Миколайович	72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Регстраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тираж 32 700.
Замовлення № 540.**